

РЕШЕНИЕ

№ 24635

гр. София, 18.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в
публично заседание на 20.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **12163** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 1 от Закона за отговорността на Държавата и общините за вреди.

От „ФОТОВОЛТАИЧНИ СИСТЕМИ-БЪЛГАРИЯ“ ЕАД двама адвокати - процесуални представители на изпълнителния директор са предявили обективно, кумулативно съединени искове срещу КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ. Според ищеца: вредите представляват пропуснати ползи, претърпени от продажбата на произведена от фотоволтаична електрическа централа енергия, продадена на организиран борсов пазар, за която енергия през исковия период са получени премии за компенсация от Фонд ”Сигурност на електроенергийната система“ в размер, определен за периода от 01.07.2023 г., до 30.06.2024 г. с Решение № Ц-13/30.06.2023 г. КЕВР; този размер би бил по-висок, ако КЕВР бе изпълнила задължението си по чл. чл. 31б, ал. 2 от Закона за енергетиката да измени определените премии, при условие че за исковия период е било налице съществено изменение на определената прогнозна пазарна цена за базов товар, спрямо постигнатата и прогнозна такава за оставащия срок от периода, на организиран борсов пазар на електрическа енергия; ако КЕВР не бе бездействала и бе изпълнила задължението си, то за фотоволтаична електрическа централа „К.-1“, при прогнозна пазарна цена за периода от 01.01.2024 г. до 30.06.2024 г., в размер на 183, 70 лв./МВтч. премията, която е следвало да определи КЕВР и която е следвало да получи дружеството – ищец е в размер на 515, 41 лв./МВтч, но не 448, 84 лв./МВтч., определена с Решение Ц-13/30.06.2023 г. Представя доказателства, че дружеството е собственик и експлоатира фотоволтаична електрическа централа „К.-1“, с инсталирана мощност 3, 15 МВт., разположена в [населено място], [община], Област В., въведена в експлоатация на два етапа. Исковите претенции са обвързани със становище за

„незаконосъобразно фактическо бездействие на КЕВР да инициира административно производство по издаване на административен акт, с който да измени премията, дължима на „Фотоволтаични системи-България“ ЕАД за исковия период 01.01.2024 г.-30.06.2024 г., в резултат на което са „претърпени имуществени вреди (пропуснати ползи).

С т. III от исковата молба е предявявен евентуален иск, на основание чл. 2в, ал. 1, т. 1, вр. чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ, с твърдения за нарушаване: чл. 4, § 3 от Директива (ЕС) 2018/2002 на ЕП и на Съвета, от 11.12.2011 г. – КЕВР „не осигурила корекция на премиите, в отговор на изменените пазарни условия“. Това искане се поддържа и с молбата за изменение размера на иска, направено във връзка със заключението на съдебно-икономическата експертиза, с молба (л. 622) и в съдебно заседание. С протоколно определение от 20.04.2026 г. и на основание чл. 214, ал. 1, изр. трето ГПК Съдът допусна изменение, с оглед на което исковите претенции за пропуснати ползи следва окончателно да се считат предявени, както следва:

А/ 1. 7 704, 80 евро (без ДДС) за периода м. 01.2024 г., заедно със законната лихва – 460, 89 евро от 01.07.2024 г., до датата на исковата молба – 05.12.2024 г.;

2. 8 913, 54 евро (без ДДС) за периода м. 02.2024 г., заедно със законната лихва – 533, 20 евро от 01.07.2024 г., до датата на исковата молба – 05.12.2024 г.;

3. 10 823, 58 евро (без ДДС) за периода м. 03.2024 г., заедно със законна лихва – 647, 45 евро от 01.07.2024 г. до датата на исковата молба – 05.12.2024 г.;

4. 15 174, 24 евро (без ДДС) за периода м. 04.2024 г., заедно със законна лихва – 907, 70 евро от 01.07.2024 г. до датата на исковата молба – 05.12.2024 г.;

5. 14 855, 90 евро (без ДДС) за периода м. 05.2024 г., заедно със законна лихва 888, 66 евро от 01.07.2024 г. до датата на исковата молба – 05.12.2024 г.;

6. 18 499, 13 евро (без ДДС) за периода м. 01.06.2024 г., заедно със законна лихва – 1 106, 60 евро от 01.07.2024 г. до датата на исковата молба – 05.12.2024 г.;

7. законната лихва за забава върху главниците, за периода от датата на подаване на исковата молба (05.12.2024 г.) до датата на окончателно изплащане на дължимите суми.

С Определение от 24.03.2025 г. (л. 260) Съдът, на основание чл. 146, вр. чл. 140, ал. 3 ГПК съобщи на конституираните страни доклад по делото и назначи, по искане на дружеството – ищец изготвяне на съдебносчетоводна експертиза, за отговор на въпроси, формулирани с исковата молба и допълнително уточнени с молбата на л. 271, както и за отговор на поставения от ответника въпрос – л. 514. Изготвените експертни заключения (основно и две допълнителни) са приети, с оспорване от страна на ответника. От КЕВР са представени писмени доказателства, включително такива, изискани от дружеството – ищец.

В съдебното производство ищецът е представляван (заедно и поотделно) от адвокати Ц. и П., които: поддържат исковата молба, включително досежно изменението на размера; представят писмени доказателства (неоспорени); претендират възстановяване на разноските за настоящото производство (списък на л. 631 от делото); представена е впоследствие и писмена защита.

С писмен отговор (л. 244) ответникът: оспорва исковата молба изцяло; с подробно мотивирано становище по същество, твърди процесуална недопустимост на исковата молба, в частта на предявения в условията на евентуалност иск по чл. 2в ЗОДОВ и с довод, че за ищеца не съществува „правна възможност да се позовава на вертикалния директен ефект по отношение на чл. 4, параграф 3 и чл. 6 параграф 1 и 2 от Директива 2018/2001, тъй като задълженията, произтичащи от тях са транспонирани надлежно в националното законодателство и целите, поставени от Директива 2018/2001 са постигнати“. Упълномощените от ответника двама юрисконсулти, в съдебно заседание и с писмена защита оспорват исковата молба; ангажират допълнително заключение на съдебносчетоводната експертиза; желаят присъждане на

юрисконсултско възнаграждение и възстановяване на разноските за депозит за вещото лице, съгласно списък (л. 632).

Тезата на ответника (обобщена) е, че: КЕВР не е бездействала незаконосъобразно, с оглед чл. 31б, ал. 2 от Закона за енергетиката, защото не е била длъжна да действа в условията на обвързана компетентност, като е разполагала с оперативна самостоятелност; нормата на чл. 31б, ал. 2 ЗЕ е диспозитивна, а не императивна; от друга страна бездействието представлявало „мълчалив отказ, по аргумент от чл. 58, ал. 2 АПК; по делото няма данни, а и ищецът не твърди, че е налице отменен по надлежния ред „мълчалив отказ“ на КЕВР да измени премиите на производителите от ВИ, считано от 01.01.2024 г.; не е налице съществено изменение между определената прогнозна пазарна цена за базов товар за съответния период спрямо постигнатата и прогнозната такава за оставащия срок от регулаторния/ ценови период; предвид заключението на вещото лице (задача № 8) „отклонението от определената от КЕВР прогнозна преференциална цена за базов товар от 01.07.2023 г., спрямо постигнатата цена на пазар „Ден напред“ на Българска независима енергийна борса до м. 11.2023 г. и прогнозната цена за оставащия срок от периода - първо полугодие на 2024 г. е 14,56 %, което не се определя за съществено, доколкото не превишава 15 %, съгласно изискването на параграф 16а от ДР на НРЦЕЕ.“.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност и недоказаност на исковата молба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, съобразявайки заявените с исковата молба претенции, доводите на страните и доказателствата по делото, приема за установено от фактическа страна следното.

Дружеството – ищец „Фотоволтаични системи-България“ ЕАД е собственик и експлоатира редовно въведена в експлоатация фотоволтаична електрическа централа „К.-1“, с инсталирана мощност 3, 15 МВт., разположена в [населено място], [община], Област В.. На 15.04.2011 г. сключило с „ЧЕЗ Електро България“ АД Дългосрочен договор за изкупуване на електрическата енергия от ФТЕЦ „К. 1“, за срок от 25 години, при преференциална цена, в размер на 699, 11 лв./МВтч, определена с Решение № Ц-10/30.03.2011 г. на КЕВР. Този договор е прекратен, считано от 01.10.2019 г., с оглед нормата на § 34 ПЗР ЗИД ЗЕ (Дв., брой 41/2019 г., според която: „в срок до 31 август 2019 г. производителите на електрическа енергия от възобновяеми източници с обща инсталирана мощност 1 MW до 4 MW на енергийни обекти сключват с Фонд „Сигурност на електроенергийната система“ договор за компенсирание с премия за произведените от тях количества електрическа енергия до размера на определеното им нетно специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което е определена преференциалната им цена. Договорите влизат в сила не по-късно от 1 октомври 2019 г.“.

„Фотоволтаични системи - България“ ЕАД сключило с Фонд „Сигурност на електроенергийната система“ Договор за компенсирание с премии, № ВЕИ-414/ 30.08.2019 г., в сила от 01.10.2019 г., със срок на действие до 15.04.2036 г. Налични са шест броя протоколи за отчет на произведената и постъпила в електроразпределителната мрежа активна електрическа енергия, за отчетни периоди от м. 01.2024 г., до м. 06.2024 г. (исковия период), в размер на общо произведена електроенергия - 2 148 136, 2500 kWh. Представени са и шест протокола с „Фонд Сигурност на електроенергийната система“ за гаранция за произход, в общ размер на 2 147, 827 MWh и общо получена сума, в размер на 964 030, 67 лева.

„Фотоволтаични системи – България“ ЕАД сключило на 19.09.2019 г. и договор за изкупуване на електроенергия с Б. Л.” ООД, с предмет: изкупуване цялото произведеното от обектите, посочени в Приложение 1 количество електроенергия, съгласно отчетените от средствата за търговско измерване стойности и продажба на закупената енергия, съгласно чл.100, ал. 6 ЗЕ; цената за

периода на действие на договора - 96,35 лв/MWh, в която не са включени разходи за небаланси. С Анекс № 7/28.12.2023 г.: срокът на действие на договора е продължен до 24:00 ч. на 30.06.2024 г.; уговорено е, за периода от 00:00 ч. на 01.01.2024 г. до 24:00 ч. на 30.06.2024 г. цената на изкупуваната електроенергия да бъде в размер на $[50\% \cdot 162 + 50\% \cdot (\text{Цвех} - 2)] - 5\% \cdot [50\% \cdot 162 + 50\% \cdot (\text{Цвех} - 2)]$ лв/MWh, отнесена към почасовото производство, измерено в мястото на търговско мерене на обектите на Производителя, където Ц. е съответната клиринговата цена, определена от оператора на борсовия пазар на платформата „Ден напред“ за всеки отделен интервал на доставка - един час и публикувана на интернет страницата му <http://www.ibex.bq>. „Фотоволтаични системи България“ ЕАД издало на „Болкан Лоджик“ ООД шест фактури за произведена електроенергия, в размер на 2 147,827 MWh и обща стойност - 267 981, 33 лева (с включен ДДС).

С Решение № Ц-13/30.06.2023 г. КЕВР е определила премии, включително за производителите на електрическа енергия от възобновяеми източници като разлика между приложимата преференциална цена 485, 60 лв./МВтч и прогнозната пазарна цена за съответната група 250,27 лв./МВтч, изчислена на база определената прогнозна пазарна цена за базов товар, за предстоящия регулаторен период, в размер на 256, 37 лв./МВтч и коефициента за групата - 0, 97619. За определянето на прогнозната пазарна цена (според заключението на експертизата) са използвани търгуваните български фючърси на Европейската енергийна борса – European Energy Exchange, които обаче, поради недостатъчна ликвидност, следвало да се съпоставят с тези за румънския и унгарския пазар на същата платформа, както и с цените на фючърсните сделки на HUDEX12. Сравнение на цените на фючърсите за H2 2023 е дадено в експертното заключение, в таблица. За периода 01.07.2023 г. – 30.06.2024 г., включващ и исковия (м.м. 01-06.2024 г., вкл.) определената от КЕВР премия, приложима за фотоволтаична електрическа централа „К.-1“ е в размер на 448, 84 лева/МВтч. (т. 1.9. от Решение № Ц-13/30.06.2023 г.).

Дружеството – ищец счита, че премията, която КЕВР е следвало да определи, в изпълнение задължението по чл. 31б, ал. 2 ЗЕ е 515, 41 лева/МВтч. (без ДДС). Именно на това становище – разликата между определената с Решение № Ц-13/30.06.2023 г. премия 448, 84 лева/МВтч. и претендираната премия от 515, 41 лева/МВтч. (без ДДС) се основават исковите претенции за пропуснати ползи.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД формира следните правни изводи по същество.

Предявените обективно, кумулативно съединени искове са процесуално допустими за разглеждане.

Исковите за обезщетяване на вреди, причинени на граждани или юридически лица от незаконосъобразни актове на административни органи се разглеждат по реда на Глава единадесета АПК (чл. 203 и сл.), а за неуредените въпроси за имуществената отговорност се прилагат разпоредбите на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди. Чл. 1 ЗОДОВ постановява, че Държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове на техни органи, при или по повод изпълнение на административна дейност, като исковите се разглеждат по реда на Административнопроцесуалния кодекс. За да съществува право на иск за обезщетение по този ред, респ. - за да бъде доказана основателността на такъв иск задължително е необходимо наличието на следните предпоставки, които да са в кумулативна връзка: причинена вреда – (за процесния случай – имуществена); пряка и непосредствена причинна връзка между незаконосъобразно (за случая) бездействие на административен орган и настъпилата вреда. Когато искът се основава на твърдение за незаконосъобразно бездействие това следва да бъде установено (чл. 204, ал. 4 АПК) от съда, пред който е предявен искът.

Не се оспорват от страните описаните по – горе факти и обстоятелства, и Съдът приема за

несъмнено, че: дружеството – ищец е експлоатирано фотоволтаична електрическа централа „К.-1“, с инсталирана мощност 3, 15 МВт., разположена в [населено място], [община], Област В., с инсталирана мощност 3, 15 МВт.; сключило е договор за изкупуване на електроенергия, с Б. Л.” ООД и договор с Фонд „Сигурност на електроенергийната система“ за компенсиране с премии; с Решение № Ц-13/30.06.2023 г. КЕВР е определила премии, включително за производителите на електрическа енергия от възобновяеми източници, като разлика между приложимата преференциална цена 485, 60 лв./МВтч и прогнозната пазарна цена за съответната група - 250,27 лв./МВтч, изчислена на база определената прогнозна пазарна цена за базов товар, за предстоящия регулаторен период, в размер на 256, 37 лв./МВтч и коефициен за групата - 0, 97619; произведеното от ФЕЦ „К. 1“ количество електрическа енергия за процесния исков период е в рамките на нетното специфично производство, за което се дължи премия от ФСЕС; определените с решението премии са били заплатени на ищеца; през периода на исковата молба (м.м. 01-06.2024 г.) КЕВР не е упражнила правомощието си по чл. 31б, ал. 2 ЗЕ да издаде решение, с което да измени определените с Решение № Ц-13/30.06.2023 г. премии; това е направено с Решение № Ц-15/30.06.2024 г.

Спорът е относно това: претърпяло ли е дружеството – ищец имуществени вреди (пропуснати ползи) и какъв е размерът им; съществува ли пряка и непосредствена причинна връзка между евентуално понесените имуществени вреди и бездействие на КЕВР, което да бъде квалифицирано като незаконосъобразно.

Процесуалните представители на ответника оспориха заключението на СИЕ в частта, относно отговорите на въпроси №№ 8 и 9 (л.л.52, 53 от делото), касаещи изчисляване на прогнозна пазарна цена за базов товар, на организиран борсов пазар на електрическа енергия, за периода 01.01.2024 г. - 30.06.2024 г., след преизчисляване прогнозна цена за оставащия период от 01.01.2024, до 30.06.2024 г., въз основа на данни за фючърсите от Европейската електроенергийна борса (ЕЕБ) за месец 11.2023 г. и неприлагане корекция от 5 % надолу, при изчисление прогнозната пазарна цена за базов товар, за периода 01.01.2024 - 30.06.2024 г. Според вещото лице: „постигнатата пазарна цена за базов товар на организиран борсов пазар на електрическа енергия, за период от 01.07.2023, до 31.12.2023 г. е в размер на 199, 33 лева; прогнозната пазарна цена за базов товар на организиран борсов пазар на електрическа енергия за период от 01.01.2024, до 30.06.2024 г. е в размер на 122, 06 евро/MWh = 238, 72 лева/ MWh (при курс на БНБ €1=1,95583 лева); прогнозната годишна пазарна цена за базов товар, за периода от 01.07.2023, до 30.06.2024 г. е изчислена (без прилагане на редукция от 5%), в размер на 219, 03 лева/MWh: $256,37 > 219,03$, или отклонение - 14,56 %. Изчислената от вещото лице разлика между изплатените от ФСЕС премии (с размер на премията 448, 84 лева за MW/h, според Решение № Ц-13/30.06.2023 г.) и преизчислената премия, в размер на 485, 30 лева (към м. ноември 2023 г.) общото количество произведена електроенергия (2 147, 83 MW/h е в размер на общо 78 309, 77 лева.

По въпроси от КЕВРР е изготвено допълнително експертно заключение, според което: постигнатата пазарна цена за базов товар на организиран борсов пазар на електрическа енергия, за периода от 01.07.2023 до 31.12.2023 г. е 192, 71 лева; прогнозната пазарна цена за базов товар на организиран борсов пазар към м. 11.2023 г. е 238, 72 лева; прогнозната годишна пазарна цена за базов товар, за периода от 01.01.2024 до 30.06.2024 г. е изчислена (без прилагане на редукция от 5%), в размер на 215, 72 лева/MWh: $256,37 > 215,72$ или 15,86 % отклонение; спрямо общото количество произведена електроенергия, в размер на 2 147, 83 MWh, за което има издадени гаранции за произход разликата е 85 247, 25 лева; общият размер на изчислената законна лихва върху съответните главници и периоди

е 6 055, 77 лева. Във връзка с направените от вещото лице изчисления - без прилагане на редукция от 5% и с такава редукция следва да бъде пояснено следното. В самото Решение № Ц-13/30.06.2023 г. КЕВР е предвидила такава редукция. Заключениета на вещото лице опровергаха съмненията на ответника в тази връзка, че при определяне размерите на обезщетението за имуществени вреди ищецът не е съобразил този факт.

Съдът кредитира заключенията на съдебната икономическа експертиза, с изключение отговора на въпрос № 6 от основното заключение, за което ще стане дума по – долу.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, предвид очертания по – горе фактически състав на отговорността по чл. 1 ЗОДОВ, както и с оглед приетите по делото писмени доказателства и заключенията на експертизата, намира исковата молба за основателна и доказана.

В тежест на ищеца, в условията на пълно и главно доказване е да установи фактите и обстоятелствата, на които основава претенциите си. Ищецът, посредством представените писмени доказателства и експертните заключения установи и доказа всички елементите от фактическия състав на отговорността, по смисъла на чл. 1 ЗОДОВ, вкл. причинена имуществени вреди (пропуснати ползи от продажби на електрическа енергия), респ. – размерите на вредите.

Разпоредбата на чл. 31, ал. 1 от Закона за енергията от възобновяеми източници задължава обществения доставчик (съответното енергийно предприятие) и крайните снабдители (по см. чл. 28а, б. „а“ ДР на Закона за енергетиката) да изкупуват по сключените договори (см. ал. 2, т. 1) електрическата енергия от възобновяеми източници, произведена от обекти с обща инсталирана мощност, по-малка от 500 kW, по определената от КЕВР преференциална цена, действаща към датата на въвеждане в експлоатация. Това задължение на обществения доставчик е в съответствие с предмета и приложното поле (чл. 1) от Директива 2009/28/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, от 23.04.2009 г. „за насърчаване използването на енергия от възобновяеми източници и за изменение и впоследствие за отмяна на директиви 2001/77/ЕО и 2003/30/ЕО“. Разпоредбата на чл. 31б, ал. 2 ЗЕ от своя страна („Комисията изменя определените премии, **но не по-често от веднъж на 6 месеца, при условие че е налице съществено изменение между определената прогнозна пазарна цена за базов товар за този период, спрямо постигнатата и прогнозната такава за оставащия срок от периода** на организиран борсов пазар на електрическа енергия“) определено е императивна и не предоставя на КЕВР оперативна самостоятелност, а само условие (да е „налице **съществено изменение** между определената прогнозна пазарна цена за базов товар за този период спрямо постигнатата и прогнозната такава за оставащия срок от периода на организиран борсов пазар на електрическа енергия“). Нормата на ал. 2, чл. 31б ЗЕ е в сила от 13.10.2023 г. В тази връзка е неоснователно възражението на ответника, че използваният израз „не по- често от веднъж на шест месеца“ е ограничавал КЕВР да действа преди изтичането на шест месеца, т.е. – преди 01.05.2024 г. Разпоредбата има действие напред във времето, т.е. – считано от 14.10.2023 г. КЕВР е разполагала с правна възможност, при наличие на условието „съществено изменение между определената прогнозна пазарна цена за базов товар за този период спрямо постигнатата и прогнозната такава за оставащия срок от периода на организиран борсов пазар на електрическа енергия“ да постанови ново, актуализирано решение, след Решение № Ц-13/30.06.2023 г.,

но не го е сторила. Вещото лице изрично заяви в съдебното заседание на 13.10.2025 г., че: „върховният, осезаем спад на цените на електрическата енергия се забелязва още през м. 12.2023 г., като между м. 11 и м. 11 има спад, на цената приблизително с 20% (Приложение № 1 към основното заключение, таблица № 2, колони 10 и 12) - през м. 11.2023 г. цената е 201, 10 лева, а през м. 12 вече е 159, 63 лева, което е малко над 20% намаление “. Следователно, още към м. 01.2024 г. КЕВР е дължала да измени (актуализира) премиите, но е бездействала, вкл. през исковия период – м. 01 – м. 06.2024 г. Касае се за бездействие на административния орган по задължение, произтичащо пряко от нормативен акт. Несъстоятелна е тезата на ответника, че ищецът не е оспорил това бездействие. Нормата на чл. 256, ал. 1 АПК предоставя възможност на засегнат от бездействието правен субект да го оспори безсрочно, но неоспорването не представлява процесуална пречка за предявяване на иск, основаващ се на вреди от незаконосъобразно бездействие на административен орган. Именно поради това съществува разпоредбата на чл. 204, ал. 4 АПК.

Погрешно, но удобно за защитната им теза юрисконсултите на ответника се позовават за случая на дефиницията за „съществено изменение“, дадена с § 1, т. 16а от Наредба № 1 от 14.03.2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия, според която дефиниция: „**съществено изменение между определената прогнозна пазарна цена за базов товар** за съответен период спрямо постигнатата и прогнозната такава за оставащия срок от периода на организиран борсов пазар“ е налице, ако това изменение е в размер над 15 на сто“. Релевантно за процесния случай, според настоящия съдебен състав е легалното определение на § 1, т. 28 ДР на Закона за енергията от възобновяеми източници („**съществено изменение на ценообразуващ елемент**“ е такова изменение, при което се констатира **разлика с повече от 10 на сто** между стойността на ценообразуващия елемент към датата на анализа и стойността му към датата на решението, с което са определени цените по чл. 32“). Тази дефиниция, освен че е дадена с по-висш по степен, нормативен акт е обвързана изрично с разпоредбите на чл. 32 ЗЕВИ, които са пряко относими за случая и регламентират определяне от КЕВР на преференциални цени за изкупуване на електрическата енергия, произведена от възобновяеми източници. Според заключението на вещото лице (отговора на въпрос № 3.3), както и според отговорите му на поставените от ответника въпроси (допълнителното експертно заключение), и при двата варианта на изчисления, на прогнозна годишна пазарна цена за базов товар, за периода от 01.07.2023 до 30.06.2024 г. отклонението („**разлика между стойността на ценообразуващия елемент към датата на анализа и стойността му към датата на решението, с което са определени цените по чл. 32**“) е с повече от 10 %.

Пропускането на ползи, каквото твърди ищецът предполага, при обективно наличие на всички фактически предпоставки за това, той да е бил лишен от сигурна финансова облага, поради незаконосъобразното бездействие на КЕВР. Възприето е в съдебната практика становището, че: „непосредствени вреди са тези, които по време и място следват противоправния резултат, а преки са тези, обосноваващи причинната връзка между противоправността на поведението на деликвента и вредите; преки са само тези вреди, които са типична, нормално настъпваща и необходима последица от вредоносния резултат

- т. е., които са адекватно следствие от увреждането; непосредствени вреди са тези, които са настъпили по време и място, следващо противоправния резултат“. В мотивите на ТР № 1/15.03.2017 г. на ВАС, по тълк. дело № 2/2016 г. е изяснено съдържанието на употребеното в чл. 4, ал. 1 ЗОДОВ понятие „пряка и непосредствена последица от увреждането“. Тъй като пропуснатата полза представлява реална, а не хипотетична вреда, твърдението за причиняването ѝ задължително следва да бъде доказано, но не може да се основава на логическо допускане (предположение). Ищецът „Фотоволтаични системи – България“ ЕАД успешно се справи с това доказване. Бездействието на КЕВР, считано от 01.01.2024 г. да определи нови, актуални размери на премии (чл. 31б, ал. 2 ЗЕ) е в пряка/непосредствена причинно-следствена връзка между невъзможността дружеството да получи за периода 01.01.2024 г. - 30.06.2024 г. премия от ФСЕС в по-висок размер, спрямо изплатената премия, въз основа на Решение № Ц-13/30.06.2023 г. Бездействието е продължило, вкл. до 30.06.2024 г., когато е издадено цитираното по – горе Решение № Ц-15/30.06.2024 г.

Вещото лице е изчислило (л. 551 от делото, отговор на въпрос № 5) разликата между изплатените от ФСЕС премии (448, 84 лева за MW/h) и преизчисления размер на премия 518, 02 лева (към м. декември, 2023 г.). За общото количество произведена електроенергия - 2 147, 83 MW/h (за което има издадени гаранции за произход) разликата е общо 148 586, 67 лева, от които: по Протокол № 48/15.02.2024 г. - 15 069, 27 лева; по Протокол № 49/12.03.2024 г. 17 433, 36 лева; по Протокол № 50/15.04.2024 г. - 21 169, 08 лева; по Протокол № 51/15.05.2024 г. - 29 678, 22 лева; по Протокол № 52/14.06.2024 г. - 29 055, 60 лева; по Протокол № 53/16.07.2024 г. - 36 181,14 лева.

В обобщение: „Фотоволтаични системи България“ ЕАД, съобразно и заключението на счетоводната експертиза е пропуснало да реализира през периода 01.01.2024 г. - 30.06.2024 г. приходи, на обща стойност 148 586, 67 лева (75 971, 16 евро), които представляват общия размер на обезщетението за имуществени вреди (пропуснати ползи). Претенцията на дружеството – ищец за начисляване върху обезщетението за имуществени вреди на законни лихви, така както бе уточнена с молбата за изменение размера на иска, също е основателна, с уточнението, че законните лихви се дължат, считано от 30.06.2024 г., в съответствие с т. 4, предл. последно от ТР № 3/22.04.2004 г. на ВКС, по тълк. дело № 3/2004 г., а не от 01.07.2024 г., както претендира ищецът. Датата 30.06.2024 г. е моментът на преустановяване незаконосъобразното бездействие на ответника и датата, на която е постановено Решение № Ц-15/30.06.2024 г. за изменение размера на премията. Съдът не кредитира експертното заключение в тази част.

С изменението на исковата молба „Фотоволтаични системи-България“ ЕАД дефинира период на претенцията за лихви, от 01.07.2024 г., до датата на предявяване исковата молба (05.12.2024 г.). Този период се включва в (съвпада с) периода на законните лихви – от 30.06.2024 г., до окончателното изплащане на присъденото обезщетение за имуществени вреди и представлява т. нар. „мораторни лихви“. Мораторната лихва всъщност е законна лихва и обезпечава кредитора, при забава от страна на длъжника да изпълни свое изискуемо парично задължение. Разликата е в това, че мораторните лихви в случая са конкретно определени (изчислени служебно от Съда с настоящото решение) и доколкото са част от цената на иска (арг. чл. 69, ал. 1, т. 1, вр. чл. 68 ГПК) Съдът дължи да

ги присъди. Общият размер на мораторните лихви от 30.06.2024 г., до датата на исковата молба – 05.12.2024 г., върху главницата от 75 971, 16 евро е 4 573, 61 евро. Върху главницата от 75 971, 16 евро ответникът дължи заплащане и на законните лихви от датата на исковата молба (05.12.2024 г.) до окончателното изплащане на присъденото обезщетение.

С оглед основателността на главния иск, предявеният в условията на евентуалност иск за присъждане на обезщетението, на основание чл. 2в, ал. 1 т. 1 ЗОДОВ не следва да бъде разглеждан по същество.

На основание чл. 10, ал. 3 ЗОДОВ ответникът дължи да възстанови на дружеството – ищец и разноските за съдебното производство (списък на л. 631), представляващи: държавна такса за образуване на делото – 12, 78 евро; депозити за вещо лице, общо 925, 44 евро. Претенция за присъждане на адвокатско възнаграждение не е заявена от страна на ищеца.

Водим от гореизложените мотиви и на основание чл. 172, ал. 1, ал. 2, вр. чл. чл. 203 – 205 АПК, чл. 10, ал. 3 ЗОДОВ, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав,

Р Е Ш И:

ОСЪЖДА КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ да заплати на „ФОТОВОЛТАИЧНИ СИСТЕМИ-БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, ЕИК:[ЕИК] обезщетение за имуществени вреди (пропуснати ползи), в общ размер на 75 971, 16 евро (седемдесет и пет хиляди, деветстотин и седемдесет и едно евро, и 16 цента), причинени от незаконосъобразно бездействие на същата Комисия, през периода от 01.01.2024 г. до 30.06.2024 г. по задължение, произтичащо пряко от разпоредбата на чл. 31б, ал. 2 от Закона за енергетиката, както и: мораторни лихви върху главницата, в размер на 4 573, 61 евро (четири хиляди, петстотин и седемдесет и три евро, и 61 цента) за периода от преустановяване незаконосъобразното бездействие (30.06.2024 г.), до датата на исковата молба – 05.12.2024 г.; законните лихви върху главницата, от 06.12.2024 г., до окончателното изплащане на обезщетението.

ОСЪЖДА КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ да възстанови на „ФОТОВОЛТАИЧНИ СИСТЕМИ-БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, ЕИК:[ЕИК] разноските за водене на делото, в общ размер на 938, 22 евро (деветстотин и тридесет и осем евро, и 22 цента).

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: